

ŠKOLNÍ ČASOPIS

Ozdravný pobyt
Z2A v Poslově Mlýně

Sport
Ultimate action

Kultura a umění
Opera Čarokraj

léto 2014

Škola Kavčí hory
MŠ, ZŠ a SOŠ služeb
K Sídlišti 840
140 00 Praha 4
Školní rok 2013/2014

Editorial

Milí čtenáři,

právě se nacházíme na sklonku školního roku a před námi už je jen poslední týden školy. A pak už hurá na dvouměsíční prázdniny.

Abyste si to čekání alespoň trochu zkrátili, můžete se na následujících stránkách začíst do článků, které jsme pro vás napsali. Společně se podíváme do lázní Bělohrad a také na dalekou Srí Lanku. Navštívíme opět divadlo, tentokrát operu. A se středoškoláky zavzpomínáme na lyžařský kurz na Slovensku.

Články napsali i tentokrát nejen stálí redaktoři, ale i někteří z řad žáků druhého stupně, za což jim děkujeme. Obzvláště velké poděkování za článek patří Jakubu Machovi, studentovi prvního ročníku střední školy.

Dana Machurková
šéfredaktorka

dana.machurkova@seznam.cz

"Nejmocnější je ten, kdo přemůže sám sebe"
(autor neznámý)

Obsah

Události a akce ve škole	4
Rozhovor s učitelem - <i>M. Sýkorová</i>	8
Na návštěvě v zájmových útvarech	10
Poznáváme naši vlast - <i>Lázně Bělohrad</i>	11
Z deníku cestovatele - <i>Srí Lanka</i>	13
České osobnosti – <i>Přemysl Otakar II.</i>	15
Sport – <i>Ultimate Action</i>	17
Kultura a umění - <i>Čarokraj</i>	18
Různé	19

Události a akce ve škole

Návštěva Národního muzea

Dne 25. března jsme šli na výstavu nazvanou "Peníze" do Národního muzea. Když jsme tam přišli, tak jsme si odložili věci a dostali pracovní listy. Potom jsme si šli s paní průvodkyní prohlédnout muzeum. Viděli jsem staré peníze ze všech zemí. Pak jsme šli do trezoru, kam nás pouštěli jen po deseti, protože tam byly nejvzácnější věci, například korunka, šperky a nádoby ze zlata a spousta dalších vzácných předmětů. A nakonec jsme si mohli koupit suvenýry.

Text: Adéla Wimmerová, Z5B

Lyžařský kurz střední školy

Bachledova Dolina, Slovensko

Dne 2. března 2014 jsme se vydali na dlouhou cestu z Hlavního nádraží v Praze do Popradu na Slovensku. Cesta byla velice příjemná, trvala kolem devíti hodin. Ve vlaku jsme si povídali, hráli karty, poslouchali písničky, jedli řízky a někteří i spali. Při cestě nám svítilo sluníčko a nebyl ani jeden mráček. Konečně jsme přešli hranici ČR se Slovenskem. Projížděli jsme údolími, viděli mnoho domků, luk, polí, ale i krásné vrchy. Byli jsme tři hodiny

před Popradem a už na nás vykukovaly zasněžené špičky Nízkých Tater, které držely modře vyjasněné nebe. Všichni moc nebyli nadšeni, protože nebyl žádný sníh v Popradu. Už jsme vystupovali z vlaku a před nádražím čekal autobus se sympatickým pánem, který nás odvezl společně i s další lyžařskou slovenskou školou na ubytování v Bachledově dolině. Dali jsme si kufry, tašky na pokoje a šli se projít a ukázat si, kde budeme lyžovat, protože skiareál byl hned vedle ubytování. Večerka byla určena ve 22:00 a budíček v 7:30. Po snídani se všichni začali oblékat a na svahu jsme byli rozděleni do dvou skupin: snowboard a lyže pod vedením p. Lukáše a p. Makary. Na první den nic moc, ale další dny už byly o mnoho lepší. Bohužel se nám stal jeden úraz a to takový, že si snowboardistka zlomila ruku. Dokonce nám i večer sněžilo, jen pár centimetrů. Na koulovačku to stačilo.

Poslední den jsme si náramně užili. Profesoři Lukáš a Makara utvořili na sjezdovce slalom a my jsme měli vynikající soutěž.

Celou cestu zpět všichni prospali až na učitele, kteří skoro vůbec nespali.

Děkujeme moc všem učitelům, kteří se na tom podíleli. Bylo to fajn, určitě bychom to mohli zopakovat.

Text: Jakub Mach, S1B

Třída Z2A v Poslově Mlýně

V pondělí 19. května jsme se v půl deváté ráno sešli před školou, kde na nás čekal autobus. Nastoupili jsme a vydali se směrem do Poslova Mlýna u Doks, nedaleko

Máchova jezera.

Byl před námi týden bez učení

a my se moc

těšili. Když jsme

se ubytovali, šli

jsem na oběd.

Po obědě

a poledním

klidu jsme se

dozvěděli, co

budeme celý

týden dělat a co

všechno nás čeká. Pak jsme si zahráli několik her a zaskákali na obří nafukovací trampolíně a tak nám celé odpoledne rychle uteklo.

V úterý odpoledne jsme před svačinou zase hráli spoustu zajímavých her a soutěží. Skoro všechny aktivity jsme měli bodované a soutěžili jsme nejen v družstvech, ale i jako jednotlivci mezi sebou. A po svačině jsme šli na pláž, kde jsme se cachtali ve vodě a stavěli hrady z písku.

Ve středu jsme si po poledním klidu sbalili batůžky a vydali se lesem na zříceninu hradu

Bezděz. Přidali se k nám i šestáci se svou paní učitelkou. Byl to pro nás docela dlouhý výlet, ale jsme šikovní a opravdu jsme vysoký kopec zdolali, i když tomu mnozí nechtěli věřit. I když jsme ušli asi 12 kilometrů a měli jsme uťapané nožičky, večer jsme pěkně řádili na diskotéce a karnevalu.

Předposlední den jsme se dopoledne vydali opět na výlet - projeli jsme se parníkem po Máchově jezeře a navštívili jsme muzeum Čtyřlístku. Odpoledne jsme měli vědomostní kvíz o tom, co si pamatujeme z výletu na Bezděz. Pak jsem si ještě zahráli poslední hry a šli balit. Před večerkou nás čekal ještě táborák a opékání buřtů a chlebu.

V pátek ráno jsme ještě před snídaní svlékli všechno povlečení a po snídani nás čekalo vyhodnocení všech soutěží za celý týden. Na 1. místě byl Matěj Vágner se

70 body. Na 2. místě se umístila Snižanka Žyhaljuk se 69 body a na třetím místě skončila Péťa Jelínková se 66 body. Sladké odměny však dostali úplně všichni, protože každý vyhrál alespoň jednu soutěž. Pak jsme zamávali Poslovu Mlýnu a vydali se autobusem směrem do Prahy. Ten den jsme mávali ještě jednou a to, když jsme přijeli ke škole, kde na čekali nás rodiče a my jim mávali na pozdrav.

Text: Třída Z2A

Foto: Dana Machurková

Rozhovor s učitelem

Mgr. Michaela Sýkorová

Do tohoto čísla jsme vyzpovídali naši novou třídní učitelku Mgr. Michaelu Sýkorovou, která nám o sobě řekla spoustu zajímavých věcí.

Které třídy učíte? A jak dlouho už učíte?

Učím třídu Z5B a angličtinu v 1. a ve 2. třídě. A učím od roku 2008.

Kde jste studovala?

Na Univerzitě Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem.

Co děláte ve volném čase?

Ve volném čase ráda sportuji, např. běhám, jezdím na kolečkových bruslích, na snowboardu... A také uklízím a pečuji o domácnost.

Sledovala jste letošní zimní olympiádu? Který sport Vás nejvíce zaujal?

Ano, olympiádu jsem sledovala. A nejvíce se mi líbil snowboardcross a vítězka ženské kategorie Eva Samková.

Posloucháte hudbu? Jaká je Vaše oblíbená skupina, zpěvák nebo zpěvačka?

Ano, hudbu mám ráda - Skyline, Tomáše Kluse... ale nejraději mám Daru Rollins. Je to frajerka.

Máte nějakého domácího mazlíčka? Jestli ano, jak se jmenuje?

Mám psa yorkshira, jmenuje se Vild. A kočku Bobinu.

Byla jste někdy za školou?

Ne, nebyla. Do školy chodím pořád ráda.

Děkujeme za rozhovor.

Adéla Wimmerová, Z5B

Simona Malkovská, Z5B

Na návštěvě v zájmových útvarech Robotika

Každý čtvrtek po obědě probíhá v učebně fyziky kroužek Robotika. Ze všeho nejdřív nanosíme ze skříní velké krabice s Legem. Po krátkém dohadování, která krabice je čí, se pouštíme do detektivního pátrání, kdeže jsme to ve stavebním plánu minule skončili. A pak už můžeme prohrabovat přihrádky v krabicích, hledat ozubená kolečka, secvakávat kostky, propojovat motory a čidla - prostě se snažíme co nejdřív sestavit našeho vybraného robota. Pokud to totiž stihneme před koncem,

můžeme robota oživit. Buď mu nacvakáme jednoduché příkazy na hlavní kostce, nebo najdeme složitější na internetu a nahrajeme je přes kabel. Pokud jsou nabitě baterky, zkusíme, co všechno náš nový

robot umí. Pět minut před koncem začínáme uklízet spoušť vzniklou při stavbě - některé kostky se nám zatoulaly až pod katedru. Po zavíkování a uklizení krabic do skříně jdeme domů a přemýšlíme, co budeme stavět příště.

Text a foto: děti z kroužku Robotiky a Martin Vocílka

Poznáváme naši vlast Lázně Bělohrad

*"Znával jsem cestičku do dáli,
sluneční jas mi ji zlatil,
ptáci tam v topolech zpívali,
les mi ji šumem svým krátil.*

*Chodil jsem cestičkou mnoho let,
dávno je, dávno již tomu,
jak nemá srdce mě zabolet,
byla to cestička domů."*

Tuto báseň napsal český spisovatel a básník Karel Václav Rais žijící na přelomu 19. a 20. století. Narodil se roku 1859 v podkrkonošském městečku Lázně Bělohrad.

První zmínka o Bělohradu pochází již z roku 1354. Název Bělohrad vznikl podle tvrže s bílými zdmi, kterou poddaní nazývali "Bílý hrad". Tvrz byla na přelomu 17. a 18. století přestavěna na barokní zámek. První očištné lázně s teplou vodou byly postaveny na břehu říčky Javoroky v roce 1880 tehdejším pánem Maxem Dormitzerem, kterého tedy můžeme považovat za zakladatele lázeňství v Bělohradu.

Oblíbeným místem k procházkám je park Bažantnice s hudebním pavilonem, tenisovými kurty a dalšími sportovišti.

Nedaleko nalezneme výletní místo Byšičky, na které se váže děj balady "Svatební košile" dalšího významného básníka Karla Jaromíra Erbena. K nejvýznamnějším historickým památkám v okolí patří hrad Pecka.

Text a foto: Dana Machurková

Zdroj:

Lazne-belohrad.cz [online]. c2014 [cit. 30. května 2014]. Dostupný na World Wide Web: <http://www.lazne-belohrad.cz/>

Z deníku cestovatele

Srí Lanka

Srí Lanka je ostrov v Indickém oceánu. Hlavním městem je Colombo. Na jihu ostrova se nachází nejhezčí písečné pláže, naopak střed ostrova je hornatý a právě zde se nacházejí rozsáhlé čajové plantáže, odkud pochází nejkvalitnější Cejlonský černý čaj.

Je tu mnoho přírodních rezervací, kde můžeme vidět volně žijící zvířata - slony, hrochy,

hady, opice, gekony, varany.

Srí Lanka patří k největším vývozcům skořice. A též se zde nachází mnoho rýžových polí.

Let z Letiště Václava Havla do Dubaje trval šest hodin. Poté jsme přestupovali a letěli do Colomba tři hodiny. Když jsme přistáli, tak na nás čekal řidič, který nás odvezl do Mirissi, kam jsme jeli pět hodin. Zde jsme zůstali celou dobu pobytu.

Většinu času jsem strávila na pláži hraním volejbalu, ale také skákáním do mořských vln. Vyzkoušela jsem i surf

*"Jen jednou v žití žiješ. Škoda každé chvíle,
které neužiješ."
(autor neznámý)*

na menších vlnách.

Podnikli jsme
i jednodenní
výlet do
deštného
pralesa, kde
jsme viděli
hady, ještěrky,
pavouky,
varany, žáby
a opice. Také
jsme si udělali

výlet za velrybami. Viděli jsme zadní ploutev plejtváka obrovského.

K večeři jsem měla nejčastěji ryby a těstoviny, ale také jsem ochutnala tradiční srílanské jídlo: rice and curry. Každý den jsem pila kokosové mléko.

Tato dovolená byla velmi pěkná a prožila jsem tam moc krásných věcí.

Text: Julie Honzovičová, Z6B

Foto: <http://www.statniolajky.cz>

<http://www.sri-lanka-info.cz>

České osobnosti

Přemysl Otakar II.

Přemysl Otakar II., neboli král železný a zlatý, se narodil kolem roku 1233 jako druhorozený syn krále Václava I. a jeho manželky Kunhuty. Přemysl se chtěl stát duchovním, ale po smrti jeho staršího bratra Vladislava

po něm převzal markrabství moravské. V roce 1251 byl vyslán do Rakous, aby se zde ujal vlády. Oženil se s Markétou z rodu Babenberků, která byla o třicet jedna let starší než on. Českým králem se stal roku 1253 po smrti svého otce Václava I. Korunován byl roku 1261 a stal se pátým králem českým z rodu Přemyslovců. Potvrdil nebývalá

práva Židů na ochranu majetku a obecní samosprávu. V Praze zřídil zemský soud.

Přemysl byl mocným středoevropským panovníkem, vybudoval rozsáhlé panství, které se rozkládalo od Alp až k Jaderskému moři. Ucházel se o i římskoněmeckou korunu, ale tu nedokázala získat.

Po nástupu Rudolfa Habsburského na římský trůn byla

Přemyslova vláda ohrožena. Rudolf vyvolával protičeská povstání a nakonec rozpoutal proti Přemyslovi boj. Přemysl s ním roku 1276 uzavřel mír a vzdal se vlády všech zemí, kromě Čech a Moravy. To však Rudolfovi nestačilo a požadoval Přemyslovo odstoupení. Přemysl kapitulovat nechtěl a tak zvolil válku. V roce 1278 byla jeho vojska na Moravském poli poražena a Přemysl v boji zahynul.

Říkalo se mu "král železný a zlatý". Železný proto, že měl těžce odděné rytíře. Zlatý proto, že měl neskutečné bohatství.

Text: Jakub Šára, Z7

Foto: <http://www.edejiny.cz>

Zdroj:

Panovnici.cz [online]. c2014 [cit. 11. března 2014]. Dostupný na World Wide

Web: <http://www.panovnici.cz/premysl-otakat-ii>

Sport

Ultimate Action

Netradiční hra s názvem Ultimate Action, zkráceně ULAC, je hra s frisbee. Jedná se v podstatě o vybíjenou "frisbíčkem", avšak to se nehází, nelétá, ale posílá se po zemi. Koho se frisbee dotkne, ten vypadává nebo ztrácí život. Tuto hru lze hrát stylem "všichni proti všem" nebo na dvě soupeřící družstva.

Hra je téměř neznámá, přesná pravidla zná jen hrstka vyškolených instruktorů z Čech a Moravy.

Text: Dana Machurková

Kultura a umění

Opera Čarokraj

Nedávno jsem navštívila Národní divadlo v Praze a operu Čarokraj.

Opera Čarokraj je už zvláštní tím, že se do Národního divadla nevstupuje hlavním vchodem, ale vchodem pro herce. Ten je upravený, takže tam potkáváte různá mytologická stvoření. Potom vstoupíte na pódium. Ještě než představení začne, tak tam zpívají mytologické bytosti a kohout.

Skoro celému představení rozumíte, protože tato opera je zjednodušená. A když náhodou nerozumíte, tak si to můžete přečíst na velké obrazovce.

Představení je o bájných zvířatech, o mluvící knize a mluvícím kohoutovi. Ale také o dívce, která se společně s kohoutem vydá hledat tuto mluvící knihu, kterou ukradnou bazilišci.

Text: Adéla Wimmerová, Z5B

Foto: www.narodni-divadlo.cz

Různé

Podivnej svět

Nakreslila: Petra Jelínková, Z2A